

La Maria Antònia Ena Sardà és l'esperit de Finques Maes, un esperit complidor, dinàmic i engrescador que és la quinta essència de l'empenta empresarial, i si li hem de fer cas haurem de convenir que la seva empresa podria ser la meca de les relacions humanes, tot i que dins del sector hagin preferit anunciar-se com a oficina de compravenda i gestions immobiliàries: **"Bàsicament ens guanyem les garrofes venent pisos, però estem oberts a tota mena de diligències. A casa no sabem dir mai que no i estem disposats a donar el servei que el client necessiti."** Així, ella us buscarà una finca fora de Catalunya, si cal, ja que gaudeix dels avantatges de pertànyer a una xarxa com el Col·lectiu d'Experts Immobiliaris d'Espanya.

No serien vint-i-set anys de professió, d'altra banda, si no fos per la vocació i l'estima que sent la nostra protagonista per la seva feina: **"Encara que el ram immobiliari vulgui dir molts trets perduts -perquè, siguem francs, el negoci continua essent la venda-, la relació humana i el tracte amb la gent paga la pena, i d'aquesta manera tant és, si no tens ni cinc al calaix, mai a la vida no saps en què pot acabar aquella relació, potser en una bella amistat. I si mentrestant hi guanyem, bé; però si no, també."** La franquesa i alegria amb que la Maria Antònia descriu el tarannà del seu exercici laboral s'encomana; les seves paraules ressonen enmig d'un doll de vitalitat i optimisme.

Quant a la seva trajectòria, val a dir que la propietària de Finques Maes ja es va iniciar de ben joveneta, en un sector tan ampli com són les relacions humanes, que va entrar a col·laborar en el sector immobiliari i hi va continuar en casar-se: **"No obstant això, he de dir que durant molts anys de matrimoni vaig ser a l'ombra de l'empresa i vaig pujar tres nenes precioses a mesura que veia prosperar aquell negoci. Ningú no m'havia de dir que arribaria un punt d'inflexió a la meva vida que em faria obrir al negoci tant com ho estic ara."**

La Maria Antònia fa referència a una separació matrimonial, ara fa cinc anys, que la va dur a afincar-se dins del dinamisme del mercat de la compravenda immobiliària: **"Aquest tipus de gestió s'adiu molt més amb el meu tarannà, fins llavors havia vist molta administració de finques, que és molt substanciós, segur i sobretot laboriós i tanmateix no ho canviaria per la venda; tot i que sempre estigui a l'aire el resultat és molt més gratificant. És una relació molt agradable, i el dia de la signatura davant notari és encantador, perquè saps que has fet una bona feina per al qui compra i per al qui ven, tothom en surt satisfet perquè té allò que buscava."**

Una visió tan idíl·lica del que és la gestió immobiliària ens dona una idea de l'empenta i les ganes amb què la Maria Antònia fa moure el negoci: **"La meva tasca comença amb l'assessorament i acaba amb el trasllat. Si al client li calen reformes, a Finques Maes li podem oferir un equip de professionals. Si el que cal són els serveis de notari -o advocat, fiscalista...-, jo us en puc aconsellar un. És bàsic treballar rodejat d'una xarxa humana de contactes i relacions que facilitaran totes les possibilitats al client, i un cop acabats els tractes fins i tot estic disposada a anar a estrenar la nova**

llar amb una copeta de cava!"

L'optimisme i la fermesa d'aquesta senyora són les millors eines per acarar aquesta vall de llàgrimes: **"¡Qui m'ha havia de dir que fa cinc anys crearia Finques Maes! Sóc molt afortunada, tinc un negoci que rutila, la confiança de clients i promotors, tres filles extraordinàries -la Mònica, economista; la Mireia, aparelladora; i la Cristina, que estudia Dret i potser algun dia serà notari- i la Neska, la gosseta."** Tot aquest bé de Déu no ha estat tanmateix fruit de la fortuna, sinó de l'empenta d'una dona forta que confessa no estar disposada que l'esclafi ningú: **"Començar de nou és dur. De bon matí cal deixar al llit el sac de sorra que portes a l'esquena i en mirar-te al mirall veure el món en positiu. Tinc molta sort que sempre he comptat amb el suport moral dels pares i els germans, i això m'ha donat molta seguretat per tirar endavant."**

És clar que després d'un sotrac el millor és posar-se mans a la feina per conquerir el món, una tasca que no pot ser gaire difícil per algú amb les qualitats de la Maria Antònia: **"La vida és molt senzilla, però nosaltres ens la compliquem; jo dono gràcies pel que tinc, i ho aprecio de debò. He tingut la sort que a la vida tothom m'ha estimat molt, família i amics, però ningú no m'ha donat diners, simplement he captat l'onda del consell. M'han animat, m'han escoltat i aquesta estima, d'alguna manera, també la transmet la persona que la rep."**

Estimar i fer-se estimar és una qualitat rara dins d'un món en què domina la recerca de la compensació monetària: **"És evident que amb el negoci hem de posar el plat de cigrons a taula, però les coses han de ser clares i transparents, i no prendré la part que em pertoca fins que no estigui tot firmat. La meva feina es basa en la relació, ni en diners ni en rètols; un client satisfet en porta un altre, el segon un tercer, i anar fent."**

Aquest carisma que desprèn la nostra protagonista no pot passar desapercebut a tot aquell que entra a Finques Maes: **"Per al negoci m'he preparat acadèmicament i m'hi he introduït fins al final, perquè m'agrada conèixer el client i arribar al fons de les persones; si he de vendre una llar a una persona és perquè té unes necessitats, i no pas per indiscreció intentes esbrinar coses sobre la vida d'aquella persona que t'ajudaran a veure si aquell habitatge s'adequa a les seves necessitats."** Poques vegades es deu equivocar la Maria Antònia, màster en relacions humanes per l'escola de la vida.

No obstant això, la nostra interlocutora entén que encara queda molt per veure, de manera que exprem la vida al cent per cent: **"Penso treballar fins que les cames m'aguantin. De moment cal moure fils perquè es legalitzi la figura de l'interventor immobiliari, que no se signi cap compravenda si aquest interventor, un mitjancer que assessor i posi pau, no ha donat el seu vistiplau. Vet aquí una gran mancança d'aquest país."** La Maria Antònia, en qualsevol cas, ha erigit, amb la seva oficina al carrer Muntaner, un monument a totes les dones lluitadores que, com ella, han sabut que davant les dificultats calia treballar més que mai.

Maria Antònia Ena Sardà – Barcelona (el Barcelonès)